

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na doma

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznanila:

Za navadno trisopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

N a s v e t.

= V Celju, 5. aprila. [Izv. dop.]

Gotovo je, da bomo za velikonočno darilo dobili novo ministerstvo, katero bo samoupravi posameznih kraljestev in dežel veliko bolj prijazno in v katerem bo tudi primerno število bolj „zmernih“ Slovanov sedelo. Da bi se federalizem že sedaj popolnoma vpeljal, tega nam še ni pričakovati, v politiki se ne delajo ravno veliki koraki na enkrat. Stanje slovanskih narodov se bo za nekajboljšalo, če ne po vseh deželah, vsaj v tistih, kjer bo večina deželnega zbora slovanska. Kakšno bo pa stanje Slovanov tam, kjer bodo slovanski poslanci nasproti stali njim sovražni nemški večini, kakor na Štajerskem in na Koroškem? ali bo v teh deželah večja avtonomija Slovincem tudi koristna, ali se ni morebiti bati, da bi nemška večina večje pravice deželnega zbora v teh deželah porabila za hujše tlačjenje Slovincem? In če se v Avstriji napravijo večje skupine dežel, kam pademo potem Slovenci sploh, in kam posebno štajerski in koroški? ali ne pridemo iz dežja pod kap? Te in enake misli se po sili vrivajo vsakemu mislečemu človeku, kateri politike ne dela po idealih, temuč se drži dejansko danih okoliščin in razmer. Naš program je in ostane zedinjena Slovenija; to je res, ali kako bi se dala ta Slovenija uresničiti, o tem še ni bilo nič kaj čuti in brati. Da deželni zbori v Gradcu in Celovcu ne bodo nikdar privolili, da bi se slovenski deli Štajerskega in koroškega odločili od nemških del, to vsak razvidi. Na ustavnem potu se naša želja ne bo izpolnila. Ostane nam toraj le močno in enoglasno, neprenehano zahtevanje slovenskega naroda od ene strani in polna moč krone od druge strani. — Naš program se mora pozitivno razviti, če ne, ne bo nobena stranka z nami računala; politika je resna in prozaična stvar in idealologe zaničljivo zasmehuje. — Prvo delo novega ministerstva bo gotovo, da bo vseh 17 deželnih zborov razpustilo, in torej bomo že čez nekoliko tednov imeli povsod nove volitve deželnih poslancev. Kako se bodo te volitve zvršile, na tem je za nas vse ležeče. Ne bo prezgodaj, če se pametni in previdni, veljavni možje že precej sedaj o novih volitvah za deželne zbore začnejo resno pogovarjati, da se pravi možje tudi o pravem času volilcem zamorejo priporočiti. Predno se

kaka reč, posebno kak nasvet kot dejanje znanih zagnanih narodnih mož razglasi, je tudi treba, da se ti možje popred med saboj posvetujejo, da misli in zahtevanja dotičnih okrajov vsaj v večini pozvedó, da se za kandidate priporočajo le taki možje, o katerih se sme tudi upati, da bodo izvoljeni. To omenim le zato, ker je bilo zadnja leta tudi pri nas v tem veliko oktroiranja, in to večkrat le od kakih dveh ali treh optimističnih gospodov, ki so pa potem svoj oktroi za sklep in nasvet obče znanih in spoštovanih gospodov razglaševali in podpise nabirali. Če bi bili popred pogovor in posvetovanje imeli z veljavnimi možmi, bi si bili lahko marsikter fiasco prihranili. — Na nove volitve moramo že sedaj vso svojo pozornost obračati, da izid teh volitev ne bo narodni stranki škodljiv. Od zadnjih volitev sem so na Kranjskem že do malega vsa mesta in vsi trgi od narodne reči odpadli, kar so občinske volitve po mestih pokazale, v katerih popred o nemškutarjih še govorenje ni bilo. Ta prikazen je ravno tako žalostna, kakor ona, ki jo vidimo ravno sedaj pri volitvi okrajnih zastopov in novih občinskih odborov. Neverjetna nemarnost narodne stranke zlajšuje zmago nasprotnikov od občine do občine. Sami smo krivi, če bomo skoraj povsod sramotno pobiti. Vsak tako leži, kakor si postelje, in vsak narod ima tako osodo, kakoršna po svojem delovanju zasluži. — Da nas prihodnje volitve ne bodo nepripravljene dobile, je treba že sedaj skrbti in dela, treba je ljudstvo po lahko umljivih, čisto po domače pisanih malih brošurah podučevati, (na deželi imamo malo učenih filologov) treba nam je pozitivno dodelanega, ne samo idealnega programa v narodnih, državopravnih, političnih in gospodarskih zadevah, treba torej resnega in tehtnega posvetovanja v vseh teh rečeh. Naj se toraj o velikonočnih praznikih snidejo naši rodoljubi v to posvetovanje, če je mogoče vsi skupaj na enem mestu za glavne vsem Slovincem skupne zadeve, in na več mestih naše domovine v posvetovanje okrajnih in deželnih zadev in prihodnjih volitev.

Protustavnosti celjskega Schönwetterja.

Celjski Schönwetterje pred nastopom svoje službe kot c. k. okrajni glavar izrekal: Die Slovenen werde ich

mir schon vom falsche zu halten wissen (Slovincem se bom že vedel varovati.) Mož je svoje delo že začel. Mislimo, da ne srečno. Od predstojnika žavske čitalnice je tirjalo okrajno glavarstvo v nemškem jeziku, da naj predsednik predloži pregled ali izkaz o društvenih razmerah. Iznéco se je tirjalo, da se mora doposlani uradni formular izpolniti v nemškem jeziku. Ta tirjatev je bila protipostavna in protiustavna. Žavski predstojnik je torej storil svojo dolžnost, ko jo je prezrl. Formular je izpolnil in dobil je tale obraz: Name & Sitz des Vereines: Čitalnica v Žavcu; Name & Charakter des Vorstandes: Janez Hauzenbihler, posestnik v Žavcu; Name & Charakter des Vorstandstellvertreter: Jaka Janič, trgovec v Žavcu; Zweck des Vereines in möglichst genauem Anschlusse an den Wortlaut der Statuten: Namen narodne čitalnice v Žavcu je izobraževanje in razveseljevanje društvenikov; Zeit der Entstehung: 26. aprila 1869; Datum & Geschäftsjahr der Concessionirung: Gradec, 12. marca 1869, št. 2867; Anzahl der Mitglieder: 65 udov; Datum & Unterschrift: V Žavcu 9. marca 1870, Janez Hauzenbihler, ravnatelj.

G. Schönwetter z eno nepostavnostjo in protiustavnostjo ni imel dovolj. Njegov furor Giskricus ga je tirjal dalje. Poslal je g. Hauzenbihlerju ta-le zaukaz, kterege tiskamo v vsej njegovi barbaričnosti in dušni heračiji: „Slavnemu ravnateljstvu čitalnic v Žavcu. Visoka deželna namestnija je z razpisom od 22. tega februarja 1870 št. 2055 naravnala, da imajo tiz kanice, s tukajšnim za ukasom, od 2. marca t. l. št. 2392 slavemu ravnateljstvu poslana, v nemškem jeziku izpoljeni biti. Zarad tega se pošljejo slavnemu ravnateljstvu s poročilo od 10tega dne t. m. sem poslani ino v slovenskem jeziku zapisani tizkanice s tem nazaj, naj se v 3 dnevih a. d. r. zgorej rečenemu zavkazu proti temu pritožba vložiti.

V Celju 11. marca 1870.

c. k. okr. glavar:

Schönwetter. m. p.“

V Žavcu je krepek rod. Čitalniški ravnatelj se ni dal v kozji rog ugnati. Vrnil je g. okrajnemu paši prvi izpolnjeni formular. Pritožiti se ni hotel, ampak gosp. Schönwetterja je tako-le podučil:

„Glede na to, da bi taka pritožba ne imela pravega predmeta, ker tukajšna čitalnica po omenjenem

Listek.

Beseda o Matici.

Svóhoden v petji kakor v mislih hočem biti.
Iz Goethe-ja.

Z veseljem smem izreči, da je Matica — ne vém, ali po lastni previdnosti ali pa slučajno — našla ono Adrijadino nit, ktera jo bode, ako hoče na začetem poti napredovati, iz prejšnjega labirintskega meteža izvedla. Matica je začela izdajati dela, ktera ne bodo ostala brez učinka in vlijanja na narodov napredek v znanji; ona se je približevati začela onemu cilju, kateri so imeli prvi ustanovniki pred očmi, namreč cilju višega obrazovanja slovenskega naroda. In spisalca neugodnih „Besed o Matici“, kakor tudi stranko „Slov. Nar.“ to tem bolje veseli, ker se tudi tu ne menj, nego v slovenski politiki čem delj tem očitneje pokazuje, da stanovitna bramba tega, kar je pravo in zdravo, konečno kljubu še tako mogočnim osebnostim zmaguje in pobédjuje. Kajti ravno ta cilj se je v „Slov.

Nar.“ vedno zagovarjal in ako Bog dá in sreča junaška, bode se tudi v naprej zagovarjal, dokler podlage temu listu iste ko do sedaj ostanejo. —

V dveh ozirih, ktera pa kažeta na isti konec, je Matica lansko leto velik korak storila: z izdajo Schoedlerjeve „knjige prirode“ (I. dela fizike) in s tremi zemljevidi (polutami, Evropo in Avstrijo). Nočem reči, kakor da naša literatura do zdaj ni štela enakih del; proti temu govoré prvič Robidina „fizika“ (l. 1849) in Vrtovčeva „kmetijska kemija“, kakor tudi posamezni, obilni in tudi tu pa tam obširni spisi o prirodoslovji; proti temu tudi govori „Zemljevid slov. dežele“, kateri je bil do zdaj poleg zaslužne nemško-slovenske „Landkarte von Krain“ (1840—41) od izgubljenega naši pismenosti Henrika Freyerja edini biser slovenske kartografije. Ali smérne začetke Robidine vidimo s Tušekovim prevodom izvrstnega izvirnika prekošen, in takó tudi Kozlerjev zemljevid, ako ne nadomeščen, ipak gledé na umetnost in obseg predstavljenih stvari pre-sežen. Omenjena Matičina dela, prirodoslovna kakor zemljepisna, znatno pospešujejo Slovincem spoznavanje

tega, kar nam se na prvi pogled ponuja, kar pa dostikrat videči brez poduka ne vidimo, — spoznavanje prirode ali nature*) v njenem bivanji in dviganji. Pot k spoznavanju svetá je tedaj z imenovanimi deli dobro začel in želeti je, naj se ta dela čem preje in čem bolje dopolné.

Pri imenitnosti teh knjig pa ne smemo jih nedostatkov prezreti. Schoedlerjeva knjiga, s filozofškim razumom urejena in spisana, ostaja pri vsem tem nam Slovincem, le — prevod, in ima tudi obilo onih nepopolnosti na sebi, ktere sploh vidimo v prevodih. Prvotno premišljen bi mnogoteri izrek in stavek drugače in bolje bil izražen, nego je v tem prevodu. Celo nam, ki smo z mladih nog z nemškim zavitim govorom napajani, mnogoteri izrek v „fiziki“ s prva ostaja temen; in v časih nas pri vsem poznavanju stvari samih poželenje obhaja, izvirnik v roke vzeti. Še néčesa ne smem pozabiti, kar čitatelja vedno v oči zabada: mnogi h r v a t i z m i. Ne vem, ali so se pisalcu

*) Da je beseda „narava“ v tem pomenu in v tej obliki kriva, ni tu mesto dokazovati. Pis.

zaukazu od 2. t. m. ni nobene škode trpela, pa se tudi ne čuti razžaljena, se z mišljenjem podpisanega ravnateljstva ne strinja, da bi visoke oblasti morale še le po pritožbah društev in zasebnikov se podučiti o veljavi §. 19. ustavnih osnovnih postav in se opomniti na zagotovila, ktera je izjavil gospod deželni poglavar baron Meczery na interpelacije slovenskih poslancev stavljenih v deželnem zboru v Gradcu zovoljo ravnopravnosti slov. jezika v uradnih. Podpisano ravnateljstvo si tedaj daje čast, omenjeni izkaz slavnemu okrajnemu poglavarstvu vrniti nazaj in zagotoviti, da mu ni volja se pritožiti proti gorej rečenemu zaukazu, vedé, kako bi po dosedanjih izkušnjah ne imela nikakega bistvenega vspeha, in bi le škoda bilo za besedo. — Slavno c. k. okrajno poglavarstvo naj tedaj blagovoli do znanja vzeti, da bode poslovni jezik podpisanega ravnateljstva ostal, kakor je bil do zdaj, slovenski. — Ravnateljstvo narodne čitalnice v Žavcu, dne 17. sušca 1879.

Janez Hauzenbihler, ravnatelj.

Tako daleč so stvari do zdaj dozorele. Ako bode g. Schönwetter svoje protipostavnosti nadaljeval, mora naložiti g. ravnatelju neko denarno globo — sicer pa svoje korake preklicati in s tem priznati, da je s svojo teutonsko strastjo blamiral sebe in urad. Slavno ravnateljstvo naj se globe ne ustraši, ampak prosimo ga, naj nam Schönwetterov ferman takoj doloži, kader se mu globa naloži. Mi imamo pripravljeno za g. Schönwettera neko mažo, ki mu bo njegovo nemškutarijo nekoliko ohladila. Izrekamo za zdaj slov. ravnateljstvu žavske čitalnice tukaj javno zahvalo za njegovo možato brambo lastnih in narodnih pravic, g. Schönwetteru pa brez bojzani zakličemo: Herr Schönwetter, die Slovenen werden sich Subjekte ihrer Art vom Halse zu halten wissen. Vlada pa naj si še enkrat premisli, kaj bo z možmi take baže dosegla, za njo nasledki segajo daleč; nam in našim prijateljem bo v tej zadevi veljal stari slovenski prigovor: „Prva je prepovedana, druga ne.“ Na korajžo!

Dopisi.

Iz Ljubljane, 2. aprila. [Izv. dop.] Ustavoverna stranka v Ljubljani se kuže, kakor bi se nič ne brigala za odhod slovenskih državnih poslancev iz Dunaja, ker ona pričakuje, da se bode sedanji kranjski deželni zbor razpustil in da se bodo zaukazale nove volitve deželnih poslancev, pri katerih bodo c. k. gosposke z vsemi pripomočki za to skrbele, da pridejo v deželni zbor ustavoverneži ali vsaj večina ustavovercev. — Nemškutarji trdno zidajo na vladno silo, in nikakor ne kažejo nagnenja ali volje, odstopiti od svojih velikonemških namenov. — Tudi mislijo, da se pri novih volitvah slovensko ljudstvo ne bo preveč za svoje sedanje poslance napenjalo, ker niso „zedinjenja Slovencev“ pospeševali, in da bo torej zmaga pri volitvah na nemškutarski strani. — Naj bi vendar ti nemški modrijani nekoliko svojo vést izprašali, kaj so oni za zedinjeno „Slovenijo“ in za slovenski narod sploh sto-

nehoté ukradli ali jih je on morebiti hoté upotrebljeval. Raji pa bi mi z višega narodnega stojališča, nego ga v kratkovidnem hrvatizmu nahajamo, bili videli, da bi se naše imenoslovje s kakega drugega slovanskega narečja bilo na pomoč jemalo, nego iz hrvatskega po uradih komandiranega. Tudi v tem oziru imamo Slovenci svoje posebne, že glasno izražene želje; tudi zastran vzajemnega in občega slovanskega jezika imamo mi oddelek in poglavje v svojem narodnem programu, in jako obžalujemo, kader ga od imenitnih narodnih moči preziranega vidimo. Kakor mi „mladi“ Slovenci, takó so že pred 48. letom „starejši“ Slovenci mislili in jih mnogo še zdaj misli, da nam je „na celoto gledati,“ kakor stražni glavar v Valenštajnu pravi. Tega pa ne delamo iz trmoglavnosti, temveč iz živo čutjene potrebe in sile. Jako želimo, naj pri prevajanji slededih zvezkov Schoedlerjeve knjige ne bi se več takó na lastnosti in potrebe slovenskega jezika pozabivalo. —

(Konec prih.)

rili! — Akoravno so slovenski poslanci s svojo politikom na krivo pot zabredli, vendar so le ostali zvesti sinovi svojega naroda, ter bodo gotovo skušali svojo zmotu popraviti, in s tem dokazati, da tisti imenitni gospod v Ljubljani ni resnice govoril, ki je meseca februarja t. l. nekemu slovenskemu narodu dobro znanemu domoljubu o vodjih kranjskih Slovencev razžaljive besede izustil: Sie haben mit ihrer Politik abgehaust! *) Ne dá se tajiti, da je vlada namérjala in še namerja, slovenske prvake v svoje mreže zadržati in ob zaupanju naroda pripraviti in tako politiko slovenskih veljakov „ad absurdum“ spraviti, in kaj vraga, ka je nemara kdo za to prizadevanje že kak imeniten red prejel! — Ako bog dá, se bo politika slovenskih veljakov proti vladi poostrila, vsaj odhod slovenskih državnih poslancev iz Dunaja to kaže. — Glavni vzrok preprirov in nesloge med Slovenci je tisti trenotek zginil, ko so naši poslanci prag zbornice državnih poslancev na odhod v svojo domovino prekoračili. — Slovenska domovina Vas pozdravlja z navdušenimi „Živili!“ Kot poslanci naroda boste znali za njegov blagor in njegovo čast pogumno postopati, spominjaje se svojega postopanja in narodovega zaupanja pri volitvah l. 1867. vam izkazanega. — Sloga jači, nesloga tlači! To nam preživo kažejo dogodbe narodov v Cis- in Translajtani. Torej složno, složno, mili bratje! —

Končevaje svoj listič pa tudi ne morem zamolčati sodbe nekega pri vladi veljavnega privrženca protinardne stranke o nasledkih izstopa Poljakov in družih Slovanov iz državnega zbora. Po mislih tega Velikonemca se bo vpeljal v nekdanji Avstriji mesto dualizma pa triplicizem, namreč, da se odcepi od Cislajtanije Galicija, dežele česke krone in druge slovanske dežele pa pridejo z nemškimi kronovinami vse ožje zvezo, kakor so zdaj. — Iz ust ravno tega prijatelja nemške kulture sem slišal pret klopolete besede izreči, da je zdaj še le prav pravi čas ponemčevanja Slovencev nastopil, ker narodnemu gibanju Slovencev mora vlada nasproti staviti razširjanje nemštva, in vlada ima k temu dosti izdatnih pripomočkov, namreč: nemške uradnike, nemške šole, ki jih je treba pomnožiti, nemško organizirano armado, in posebno izdatno bodo tudi železnice pomagale slovenski narod ponemčevati, ker železnice bodo privabile dosto nemških elementov med Slovence, Nemci bodo zidali fabrike itd. — To prerokovanje velikega prijatelja sedanje dunajske vlade pričujem slovenskim domoljubom in veljakom slovenskega naroda k temeljitemu preudarjanju in premišljevanju. —

V Sevnici 3. aprila. [Izv. dop.] Sevnica je prav lep trg, in gospod Kavčič v njej župan in lep nemškutar, kakor „Prachtexemplar“. Bilo je jako neugodno vreme, ko sem tega gospoda spoznal, in s snegom je medlo, kakor bi berače trgal. Dolgo sem ga ogledaval, ko je kvartal, in ugibal na vse kriplje, kdo bi to utegnil biti. Glava nekoliko plešasta, in očala jako učeno na nosu viseča bi me bila skoro preverila, da je to kak učenjak, ko bi mož ne bil predobro rején. Debelost pa ni nikakor simbol posebne učenosti. Ko možje odkvartajo in se začne politični razgovor, sem ga pa kmalo spoznal. Kakor navadno debate nemškutarske začnejo o freidenkerjih i. t. d. in potem pridejo na politično polje, tako se je zgodilo tudi tu. Kmalo so začeli trgati „Windische,“ da se je vse kadilo in ko se je debata že bolj vgrela, poprime gosp. Kavčič besedo in pravi, obrnen k svojemu sosedu: „Bissens bos, bos ich Ihnen noch sagen berd? Wonn in Cilli die slovenische Stund anfongt, muss mein sohu alleweil gleich heraus, bissens bindisch kan er ja schon, wozu soll er noch diese Dumheit lernen.“ In tako dalje je še besedoval gospod Kavčič in pristavil tudi to, da je bolj pametno, če se njegov sinek uči francoski. Prav

*) Naš dopisnik je tú zamolčal imé. Da bodo naši poslanci vedeli ceniti prijazne besede in obraze Konradove, naj tú povemo, da je te besede govoril deželni predsednik Konrad. Nam je že tri tedne natanko znan ves daljši dvo-govor med tem vladnim možem in slovenskim rodoljubom. Priobčiti ga nočemo — vsaj zdaj ne. Če pa je kateremu naših poslancev kaj do Konradovih besed, more jih vsak, kogar se tičejo, zvedeti pismeno pri podpisanem vredništvu. Za nameček pridamo tudi še Konradovo žoleno sodbo o vredništvu „Slov. Nar.“

imate gospod Kavčič, naj se vaš sinek le uči francoski, bo vsaj v Sevnici na praznikih lahko konverziraj, saj Vi francoski jezik izvrstno — neznate.

Vam je pač slovenščina zato trn v péti, ker jo Vi malo bolj znate kakor francoski, in se Vam zraven ne ljubi se je učiti. Bi bil tudi vrag, ko bi župan, ki se je že privadil nemškega „Amtsstil“ — (zlasti če piše o javnem beračenju, in zarad tega dobi strašan dolg nos) moral učiti se slovenskega uradovanja. Čemu to, čemu bi bil župan, če bi se ljudje ne ravnali po njem, in bi jim ne zadostil jezik, kterege ravno on — župan — zna?

Da pa gosp. K. ni samo praktičen mož ampak tudi izvrsten etimolog, kakoršen se more le izvaliti na sevniški univerzi, naj razvidi blagovoljni bralec še iz tega, da je gosp. Kavčič trdil, ka beseda Ratschach izvira iz nemškega „Radschuh?“ Bravo! tuora!

Slab kompliment ste napravili s svojo etimologijo Vašim nemškim prednikom, ko od njih trdite, da so kraju nadeli ime „cokla“. Radečani, pošljite sevnškemu etimologu častno diplomu pisano na oslovskej koži, ker sedaj vendar veste, od kod vaše ime!

Po tem takom, gospodine Kavčič, bi se Vaše ime pravilno izpeljavalo iz „Kautschuk“ ali vsaj iz nemškega „Kauz“, kar bi bilo še najbolj verljivo, ker ste res prav „wunderlicher Kauz“. —

Če še pridenem, da gospod Kavčič, pardon „Kautschitsch“ trdi, da je njegova pisava krajša nego slovenska, kažem s tem njegovo objektivnost, ki se je že tolikrat sijajno obnesla.

Ker je gospod Kautschitsch Mann des Fortschrittes, je pač naravno in se samo ob sebi razume, da železnico črti, kakor svojo smrt, in da bi ga menda za sto kron ne pripravil, se po železnici peljati. Da pa to svojo antipatijo napravi bolj plavzibel, trdi neki, da je bolj zdravo se z lastnim vozom kam peljati. To strahopetnost sem sicer že opazoval pri nemškutarjih v družem kraju, ki so z gospodom Kautschitsch-em tudi v tem v rodu, da so ravno tako srečni etimologi, kakor on. Vsaj dokazali so to, ko so krstne bukve nemškutarjev „gor udarli“ in našli, da se jim prav za prav reče nemška kutya.

Slednjič naj omenim še družega nemškutarja gsp. Smerekarja v Sevnici. O njem vem samo to povedati, da se rad zastonj vozi v vozeh pripravljenih za druge, zlasti pa takrat kader je slabo vreme. Več nisem zvedel o nemškutarjih, in tedaj končam s prislovico gosp. Kautschitscha: „Wer mir auf den Finger tritt, dem trete ich auf den Kopf.“

Iz Dunaja, 4. aprila. [Izv. dop.] Bil je dokaz da natanko poznate razmere in osebe, ko ste v predzadnjem listu pisali, da se gotovo tudi g. Lenček pridruži koraku svojih slovenskih deklarantov in njihovih tovarišev. Denes je poslal predsedništvu državnega zbora svojo odpoved, ktero morebiti izvolite vso ponatisniti v Vašem cenjenem listu, da se že v naprej odpravijo vse krive misli, ki bi bile mogoče. Pismo poslanca Lenčeka se glasi: „Ker sem imel ravno odpust in me toraj ni bilo na Dunaj, nisem mogel podpisati izpovedanja, ktero je g. poslanec Petrino s tovariši vred v XLl. seji 31. marca t. l. izročil. Torej slavnemu predsedništvu s tem naznanjam, da se popolnoma pridružujem omenjenemu izpovedanju in da se iz tam navedenih razlogov več ne bom udeleževal posvetovanj slavne zbornice. Slavno predsedništvo proseč, da to moje izpovedanje naznanite slavni poslanski zbornici ostajam itd. Aloizij Lenček. m. p.“

Iz Dunaja 5. apr. — č. [Izv. dop.] Zanimiva je bila fiziognomija državne zbornice v današnji seji brezglavnega parlamenta. Bili smo! to je bilo denes brati na vseh obrazih, to Kajnovo znamenje je denes nosil vsak „ostanek“ na svojem obrazu. Kako so tu sedeli ti Streruwitzi in Banhansi, ti Schindlerji in Steffensi, ti Kluni in Liebigi in kakor se imenujejo, vsi v žalosti rastopljeni, kako so gledali na napise svojih prostorov: denes še poslanec Klun, in v kratkem ne več poslanec Klun itd. itd. Kako s srčnimi bolečinami napolneno se je tresel denes glas kričača Kotz-a jun., s katerim je ta spoštljivi poslanec navadno kričal svoj

protokol, v kako temne gube je g. Blagotinšek nabiral svoj renegatski obraz! — In ko so „gg. ministri“ vstopili, kako je šumelo sem in tje; vsak „prijatelj“ je hotel svojemu „prijatelju“ ali pa „zapovedniku“ nasproti; to so si roke stiskavali in tresli — ali so ti gospodje avstrijskim narodom gratulirali obžalovaje ministre, da morajo taki možje zapustiti pozorišče javne delavnosti, ali pa so ministri milovali avstrijske narode, da so jim nastopivšim vlado taki možje gratulirali?! Vsakdo je opazil, da Giskra ni sedel na svojem naslonjači; poklican je bil k cesarju in se je v parlament pripeljal, ko so bile že duri zaprte. Smešen prizor je napravil Brestl, ki je s svojo lastno mu flegmo že denes pričel izpraznovati svojo miznico in cel balast različnih makulatur, t. j. odborskih sporočil natlačil v svojo že zgodovinsko popotno torbo, ktero g. minister vedno seboj nosi.

Poslanec Gušalevič je dobil od svojih rojakov in tudi od Rusinov nezaupnico zaradi svojega obstanka v drž. zboru; torej ga ni bilo v bornici; tudi Ljubiša ni bil nazoč; Lenček je bil poslal izpovedanje svojega izstopa.

Politični razgled.

Ministerstvo Hasnerjevo je padlo. Cesar je njegovo odpoved sprejel in baje že v ponedeljek naročil poljskemu grofu Alfredu Potockemu, prejšnjemu ministru kmetijstva, naj sestavi novo ministerstvo. Potocki ima nalogo, med tem ko „državni“ zbor še zboruje in dozdanji ministri še poslujejo, primerne možje poiskati, ki bodo na podlogi znanega memoranduma prejšnje manjšine ustavo popravljali in pomirjenje med narodnostmi delali. Imenuje se več oseb. Ti pa, kateri se imenujejo, nam ne morejo posebnega upanja dati, da bo za nas Slovane že takoj boljši. Banhans, Stemayr, Plener, Lasser, Rechbauer itd. — ktere hoče baje Potocki pridobiti, po svoji preteklosti niso slovanski prijatelji, posebno naši ne. Prezgodaj se torej nikar ne veselimo. Res je da slabše ne more biti in priti, kakor je bilo, ali dokler se ti možje lové, bomo doživeli k večjemu prelaz k boljemu. Tudi Čehi in njih listi se položju nasproti drže jako rezervirano. —

Poljski „Čas“ (eden „najzmernejih“ listov) opominja svoje rojake naj bodo previdni v novem položju. Resolucija pri novih volitvah ne bo več program. Odslej mora Galicija čisti federalističen program razviti. — Rusini so z Gušalevičem nezadovoljni, da je na Dunaji ostal.

Iz Španije prihajajo zopet poročila o krvavih dogodjajih. V Barceloni se je pri nabiranju vojakov vnel upor. Uporniki so delali barikade. Vojska je morala ná-nje. Mrtvih je, kar se ve, deset ljudi, več ranjenih. Cela provincija Barcelona je v obsadnem stanju. —

Razne stvari.

* (Dunajska „Zukunft“) je znašla novo Kolombovo jajce za Slovence. List, ki si v najburnejih naših časih ni upal o slovenskih zadevah ziniti niti bev niti mev, je zdaj mahoma postal toliko pogumen, da si obeta s pravico, kateri smo mi prvi javno roko ponudili, popraviti svoj zgubljeni kredit in ohraniti si svoje naročnike; list, ki je zadnja leta govoril le v prepisanih noticah o slov. čitalnicah in morebiti o kakem taboru, samo da mu je še ostalo nekoliko slovenske firme, si denes, ko se mu zdi zrak čist na levo in na desno, že upa igrati nam Slovcem splošnega mentorja in zlasti nam bere levite; list, ki sam zdaj že drugič priznava, da se vsestransko Slovenci proti njemu pritožujejo, hoče vso zaslugo denašnje situacije zase reklamirati! List, ki je začel napade proti drž. poslancem o času, ko „Slov. Nar.“ še bilo ni, nam očita, da smo grajali zaslužne slovenske voditelje; list, ki je debitiral „s Svetčevim rudečim nosom“ in je zaradi razžaljane Svetčeve časti stal pred sodnijo; list, ki je še zadnje dni poslancem očital železnice in jih porug-

ljivo vprašal: „Ali hočejo vsi slov. poslanci na Dunaji umreti“, se predrzne nam očitati, da smo podtikali našim poslancem osebne namene! Res to je za enkrat preveč in nevaljenemu gostu, ki ni za časa delovanja nič storil, pa se hoče zdaj vvesti k naši mizi, mora slov. občinstvo skledo pred duri postaviti, ako noče tacega političnega hinavstva samo sankcionirati. Da list, kteremu so slov. prvaki zbirali denarno podporo, kterega so širili med slov. svetom, ni mogel odločno proti njim postopati, je lahko umevati; ako se pa denes ta list kot zagovornik slov. poslancev vede, prepričani smo, da nam nobeden državnih poslancev ne bode ugovarjal, ako rečemo: kar so gg. drž. poslanci tudi slabega imeli, tako slabo ni bilo nič, kakor so bili njih časnikarski zagovorniki brez izjeme. Dr. Toman se je o tem često pritoževal. — Mi nismo ničesar preklicali v bistvu našega programa in delovanja; naš prvi članek o spravi pa smo hoteli pisati brez rekriminacij, ker nam je za spravo. To je spoznalo vse misleče občinstvo, kar moremo skazati z mnogimi pismi, to je spoznal celo posl. Svetec, čegar dotično pismo imamo v rokah. Mislimo torej, da bode naše občinstvo tudi umelo ceniti žaljivo pozvanje na nove prepire, ktere je „Zuk.“ hotela pričeti z omenjenim člankom, da bo vedelo ceniti naše molčanje na korist zapričete sloge. Sicer pa bomo vedeli svojo čast varovati, in da bodo vedeli, kako jo bomo branili, naj o tem le citiramo en sam stavek praške „Politik“ št. 94., ki in merito piše: „Mi nismo nikoli zakrivali, da je samo udeleževanje Poljakov in Slovencev pri ustavo- in postavodajnem delu eksistenco in trajanje pogubne sisteme mogoče storilo, da bi bila izvršitev decemberske sisteme spodletela, ko bi bila poljska in slovenska politika solidarna s česko-moravsko državopravno stranko.“ — V formalnih le še nekaj. Če pravijo patroni „Zuk.“, da so že za Slovenijo pisali, ko smo bili mi še v zibelji, to pač kaže, da je njih rojstni list za 50 let stareji, pa po tem tudi njih duševne moči; kakšno pa je moralo biti to pisanje si vsakdo lahko misli, kdor je opazoval „Zuk.“ ignoranco o slovenski geografiji. Da je „Zuk.“ hotela angažirati znane „Narodista“ v svojo redakcijo, naj dalje sveti „Zuk.“ razmenje k političnim težnjam „Slov. Nar.“ K primeram o „udarcu na vodo“ vprašamo patrone „Zuk.“: Ali je junakinja stara baba, ki po dokončani vojski na bojišči boga hvali, da jej niso ubili sina vojaka? — Sicer pa je bil „Zuk.“ izdajatelj za časa najhujših napadov proti Slovcem — ud vredništva stare „Presse.“

* (Dramatično društvo) v Ljubljani napravi svojo sedmo predstavo cvetno nedeljo 10. t. m. v javnem gledališču in se bode predstavljala prav dobro pisana veseloigra v 3 dejanjih „Striček“, ktero je poslovenil Miroslav Vilhar. Ta predstava je namenjena blagodejnemu namenu in je odločen ves čisti donesek Košanskim pogorelcem. Že iz tega ozira se je nadejati, da se gledališče napolni v vseh svojih prostorih, vemo pa tudi, da so vse naloge v dobrih rokah in da se nam je nadejati prav veselega večera, timveč ker je naloga mladega štirinajstletnega fantiča „Žiga“ — za diletantične predstave gotovo jako težka — v izurjenih rokah gospe Odijeve, ktera se utegne posebno odlikovati v tej nalogi.

Veliki ponedeljek je predstava na korist društvene učiteljice gospe Odijeve, pri kterej se bode igrala nova kaj lepa veseloigra v 1 dejanju „Pri klavirji“ poslovenjenja iz francoskega, vesela igra „Ultra“, znana in priljubljena od čitalničnih predstav, in nova opereta „Pijerrot in Violeta“, v kterej zopet nastopi gospodična pl. Neugebauova, ktera si je pri prvem svojem nastopu tako hitro prikupila vsa srca. Zanimivega tedaj čez in čez, da bode gotovo zadovoljno biti moglo občinstvo, a ravno tako gospa Odijeva, kterej voščimo prav dober vspah.

Belo nedeljo je beseda čitalnice v gledališču, pri kterej bode sodelovalo tudi dramatično društvo in se bode predstavljala veseloigra „Pot skozi okno“ po francoskem in opereta „Tičnik“. Uči se zdaj žaloigra „Tomaž Mor“, ktera utegne na oder priti pri odpretji deželnega zbora. Videti je iz tega, da dramatično društvo res prav marljivo dela in zasluži, da

domoljubi slovenski malo več pozornost imajo do tega prevažnega društva, nego dozdej, ko pogrešamo med podporniki toliko dobro znanih slovenskih imen! Naj se to kmalu obrne na bolje.

Ž. (Celjske drobtine). Celjski „Verfassungsverein“ si je naročil g. Wiesthaler-a iz Maribora, da bo 3 večere bral zgodovino koncilov, za kar na vsak večer dobi 25 for. Na tak način je pomagano na obe strani: Wiesthaler ima lep zaslužek in Celjani so — ako si vse, kar se bo bralo, zapomnijo — bolj učeni za 75 f. Potem naj pa še kdo reče, da niso „gebildet.“ Pri tej priložnosti naj še objavim, da je okrajni glavav gosp. Schönwetter svojim uradnikom razlagal ravnopravnost in sicer kakor star zagriznen birokrat. Rekel je neki: „Jaz ravnopravnost tako razumem, da se občini, ktera slovenski pisari, v mojem uradu odgovarja nemški, to bode ravnopravno.“ — Iz tega se vidi, da ima gosp. okrajni glavav še tiste predpotopne misli, da so stranke samo zaradi uradnikov na svetu, ne pa uradniki zaradi strank. —

* (Darilo 10 goldinarjev v srebru) dobi pisatelj, ki do konca maja meseca t. l. pošlje najboljšo humoristično izvirno noveleto, za nov ilustriran list „Petelinček.“ Zadržaj naj se posname iz kmečkega življenja. Brž po tisku se pošlje za najboljšo noveleto dotičnemu pisatelju spredaj omenjeno darilo. Rokopisi naj se pošiljajo pod naslovom „G. H. Martelane“, vrednik v Trstu.

* (Kdo je resnico govoril?) V tiskovni pravdi „Slov. Nar.“ zaradi članka: „Kdo na Kranjskem vlada“ je predsednik celjske sodnije proti izpeljavanju obtoženega vrednika v svojem konečnem govoru (resumé), na kterega ni več odgovora, porotnim možem razložil: Ich muss bemerken, dass Minister nicht entlassen werden.“ Zadnje dni pa smo prav pogosto brali o tem, da bode cesar svoje ministre del iz službe. V večernem listu „Tgp.“ 4. aprila pa beremo od besede do besede: „Der Kaiser als Vertreter der Krone hat das unzweifelhafte Recht ein Ministerium zu entlassen.“ Radovedni smo, ali bode državni pravdnik ta izraz kot dejansko neresničen dementiral, sicer je očitno dementiran g. predsednik Vest in sicer v lastnosti kot — objektivni sodnik.

Oklice!

Dolénja Štajerska je morala vedno preobilno krvavega davka dajati. Naši hrabri sinovi so se v domačem regimentu Hartungu in v domačih lovskih batalijonih vedno vojskovali v najprvih vrstah, ker so najbolj zanesljivi.

Nikdar nismo bili tako srečni, da bi bili svoje pridne vojščake imeli doma. Regiment Hartung in četvero štajerskih lovskih batalijonov imamo zdaj v Dalmaciji, med temi je troje lovskih batalijonov v zadnji vojski dosti trpelo in vsi se bodo morali spet v prvi vrsti vojskovati, ko bi se primeril kak nov nemir.

S tem so nam odvzeti najboljši delavci, ktere tako živo potrebujemo pri kmetijstvu, živinoreji in posebno pri vinoreji. Pa to ni še vse!

Pred nekterimi dnovi je prišlo povelje, da mora Hartungov regiment 400 odpustnikov (urlavbarjev) za letošnje poletje poslati v Pirano in Koper, kateri bodo imeli stražiti (vahtati) pri pripravljanji soli.

Naši odpustniki (urlavbarji), ki po zimi svojim ljudem samo nadlego delajo, morajo spet od doma in to ravno zdaj, ko se začenjajo najimunitnejša dela, in naša dežela ne bo vedela, kdo naj nam opravi dela v kmetijstvu in v vinogradu. In da bo regiment ostal zadosti močan, bodo morali kasneje še rezerviste v službo poklicati, in tako bo zadnji pridni delavec deželo zapustil.

Ker je Hartungov regiment že lansko leto v soline Piranske in Koperske moral poslati vojake, kar so jih za stražo potrebovali, bi bilo pravično, da bi letos kter drug regiment opravljal to službo, da bi mogli naši odpustniki po leti doma delati.

Vabimo torej vse, naj se snidejo v saboto 9. aprila predpodne ob 10. uri v Götzovo pivarno (prajarijo) k splošnemu shodu; tam bomo predložili in priporočali prošnjo do najviše gosposke na Dunaji, naj se namreč

naši vojaki ne pošljejo v Pirano in Koper, ampak naj ostanejo doma in naj pomagajo delati.

Prosimo vse posestnike, posebno pa vse župane, naj jih kolikor mogoče pride k temu zboru, ker upamo, da bomo s združenimi močmi dosegli, kar želimo.

Ob enem priporočamo vsem srenjskim in okrajnim zastopništvom, naj se brez zamude o tej stvari posvetujejo in naj enake prošnje pošljejo do ministerstva za deželno brambo.

V Mariboru 5. aprila 1870.

V imenu mnogih posestnikov:

Dr. Fr. Radey,

c. k. notar in posestnik.

Dunajska borza 6. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovih	60 fl. 85 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	— " — "
Enotni drž. dolg v srebru	70 " 25 "
1860 drž. posojilo	97 " 40 "
Akcije narod. banke	721 " — "
Kreditne akcije	264 " 90 "
London	128 " 90 "
Srebro	120 " 50 "
Cekini	5 " 84 "

Absolviran jurist,

zdaj praktikant pri c. kr. deželni sodnji, slovenskega jezika v pismu in besedi popolnoma zmožen, želi pri katerem odvetniku na Slovenskem stopiti kot koncipijent v prakso.

Natančneje se izve pri vredništvu „Slov. Naroda“, kamor naj se blagovolijo tudi poslati dotična pisma. (1)

(7) Stalna pomoč proti spolovni slabosti!

Originalna izdaja v 30. natisu izdane za vsacega koristne knjige:

Der persönliche Schutz od Lavrentius-a. (osebna varnost) imenovana »Fasse Muth« Zdravniški svetovalec

v telesnih slabostih. En vezek 232 strani s 60 anatom. podobami. V zavitek zapečaten. Cena 1 tolar 10 sr. gr. = 2 f. 40 kr., dobiva se po vseh knjigozaložnicah, kakor tudi pri Geroldu & Comp., Stefansplatz na Dunaji.

30 natisov! Ta visoka številka odvisno dela vsako drugo priporočanje. Vsak iztis izvirne izdaje od Lavrentiusa mora biti zapečaten s tuj ponatisnim pečatom, na kar naj se pazi!

Sreča cvete v vinogradu!

250.000 m.

znaša glavni dobitek od sl. državne vlade dovoljenega in garantiranega

denarnega žrebanja.

28.900 dobitkov se bo v malih mesecih gotovo določilo, med temi so glavni dobitki po 250.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000, 8000, 6000, 21krat 5000, 39krat 3000, 126krat 2000, 206krat 1000, i. t. d.

Prihodnji dobitki se bodo uradno potegnili že 20. aprila in velja

- 1 cela izvirna državna srečka le f. 4 —
- 1 pol " " " f. 2 —
- 1 cetrt " " " f. 1 —

ako se mi pošilja denar v avstrijskih bankovih. Vsakdo dobode izvirne državne srečke sam v roke in je država postavila najboljša poroštva, da se bodo dobitki izplačali.

Vsa naročila bomo takoj največjo paznostjo izvršili, prideli uradne črteže in dajemo vsakojaka izpovedanje brezplačno. Po dovršanem žrebanju se bodo zanesljivo poslali vsem deležnikom uradna lista in pa dobitki.

Žrebanje teh veličastnih kapitaljskih srečk se bo v kratkem vršilo in ker bo bržkone mnogo deležnikov, naj se izvli brž ko brž neposredno name obrniti, kdor želi srečke pod geslom „Sreča cvete v vinogradu“ iz moje kupčije dobiti.

J. Weinberg junior,

Staatseffectenhandlung, Hohe Bleichen Nr. 29 in Hamburg. (4)

Samo enkrat poskusite

in prepričali se bode o čudovito nizki ceni niže zaznamovanih predmetov.

Garantira se, da se prodaja le blago najboljše sorte.

Zaloga ima tako bogato izbirko najnovjših, praktičnih in luksurioznih stvari, kakor nikjer več ne na Dunaji; skrbjeno je za mlade in stare, da se more za male denarje kupiti lepo primerno darilo za gospoje in gospode, za otroke vsake starosti in stanu v tisočerni izbirk. Zapisek cene se brezplačno frankovano pošlje vsakemu, ako naznani natančen napis; torej je za prebivalce v provincijah jako koristno, ako si naroče tak zapisnik, v katerem je zabilježena cena in natančna imena vseh založenih produktov. Pošilja se blago ali proti poštnemu povzetju, ali za gotov denar.

Izpisek raznih stvari najnovejšega izdelanja:

Dunajska usnjina, znana kot najboljši fabrikat:
Gospojske ročne torbice z jeklenim oklepom, po 65, 75, 90 kr., gl. 1, 1.20; iz najboljšega šagrenskega usnja, s pozlačeno poskočno zaporico, a gl.: 2, 2.50, 3.20, 3.50, 4; take s prednjo možnjico 3-50, 4.50, 5.

Najnovjši praktični portmoneji za gospoje ali gospode, a 50, 60, 80, 90 kr.; 1 gl.; najlepši gl.: 1.20, 1.50, 2, 2.50. Praktične možnje, a 60, 80 kr., 1, 1.50; najlepše a gl.: 2, 2.50, 3, 4, 5.

Mošnjici za cigare, a 40, 60, 80 kr., gl.: 1, 1.50; najlepši gl.: 2, 2.50, 3, 3.50.
Listnice, po 10, 15, 20, 25 kr.; najlepše v usnji po 30, 40, 50, 80, kr., 1 gl. — Možnje za tabak, po 40, 60, 80 kr., 1, 1.20, 1.50 gl.

Popotne torbe iz močnega usnja, s ključavnico, a gl.: 2.20, 2.50, 2.80, 3.20, 3.80, 4.50, 5.

Nepremočljivi popotni kovčegi, najbolje urejeni, a gl.: 2.40, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 6.

Popotne steklenice z usnjem preoblečene, in kozarci, a gl.: 1.30, 1.60, 1.90, 2.20.

Največa izbirka najkrasnejših albumov za 25 slik, lepo okinčan, kr. 60, 80, gl. 1; za 25 slik, z najlepšim kinčem, gl.: 1.50, 2, 3; za 50 slik, lepo z zlatom, kr.: 90, gl. 1.50, 2; za 50 slik z najlepšim kinčem, gl.: 2.50, 3, 3.50, 4, 5; za 100 in 200 slik a gl.: 4, 5, 6, 8. Najlepši eksemplari a gl.: 10, 12, 15, 18, 20.

Album za muziko:

Vsak album svira, ko se odpre, dve najnovjši in najprijetnejši poskočnici ali operi s taktičnimi ljubimi glasovi.

1 album v osmih oblikah 10.50, 12.50 gl.

1 " " veliki četvorki 15.—, 16.—
Najbolji optični dalgogledi z akromatičnim steklom in natančno vidnostjo na 1, 2—8 milje daljšine, a gl. 4, 5.50, 7. Zapirljive pisne mape, gl. 1, 1.50, 2; jako praktične z vso potrebnostjo, a gl. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Gospojski neserjeri

z vsemi potrebnostmi za šivanje, in prav lepo zunajno opravo, kr. 50, 80, gl. 1, 1.50. Najkrasneje opravljeni, gl. 2, 2.50, 3, 4, 5. — 1 etui s 6 raznimi iglami za pletenje, kr. 15; 1 etui s 2 ali 4 pletilni igla, kr. 10 in 20; 1 etui s 100 izbranimi šivankami, kr. 20. — 1 izgledna knjiga za znanovanje in pletenje z 20 izgledi, 5 kr.

Pol niža cena nego poprej:

1 par váz, najnovjše oblike, franc. porcelan, kr. 40, 60, 80, gl. 1.50; večje po 2, 3, 4, 5 gl.

Praktično in dober kup darilo je nova pisna garnitura iz litega bronza, iz 10 kosov, namreč: tintnik, peresnik, peza, 2 pisna svečnika, gorkomer, ročni svečnik, obesilo za uro, netilo, peresni obrisar. Vse prav lepo in okusno izdelano, velja samo 8 gl.

Največa izbirka pahljač za gledišče, ples in sprehod: 1 pahljača, pripravljena za čedna, 30, 40, 60 kr.; 1 pahljača z lepo malarijo, 40, 80 kr., 1, 1.20 gl.; krasno izdelana, gl. 1.50, 2.50, 3, 4, 5, 6.

Najboljše toaletske potrebnosti:

Francosko mljivo z razno vonjavo, kr. 10, 15, 20, 30, 35, 40. — Najlepša lepšala, po 10, 15, 20, 25 kr. — Najboljša dišava, različna, 30, 40, 60, 80 kr., 1, 1.20 gl. — Olje za lase,

Ob enem čestite prebivalce v provincijah pozorne čini na moj komisjski oddelek, kateri je edina kupčija te vrste, kajti oskrbuje vsako naročilo, ktere koli kupčije, na drobno in na debelo, kar najhitreje in zanesljiveje. Torej se priporočam za mnogoštevilna naročila.

Prva avstr. komisjska kupčija **A. Friedmanna** na Dunaji,

Praterstrasse Nr. 26. (8)

Za človeški blagor

so **Redlinger-jevi svalki** že sto let znani po vsem svetu. 159.045 spričeval zdravniških avtoritet, kakor tudi zasebnikov dovolj dokazuje njih dobrodejni učinek in torej ni temu zdravlilo, kterega naj bi v nobeni hiši ne manjkalo, treba nobenega družega priporočila.

Lastnost in korist Redlinger-jevih svalkov:

Ti svalki so sestavljeni iz utoplajočih se, razmokajočih in odpeljajočih zdravil. Glavni upljev imajo na trebušje; škodljive snovi, nečistosti, pokvarjeni žolč preganjajo, trde, zastale soke oživé, in odpravijo stekline in trdobe v trebušjem drobju; poleg tega pa še zbudé tek, zboljšajo žolč, čistijo kri in druge soke. Torej so vsled stokratne skunje koristne v sledečih slučajih:

1. Da odpeljejo škodljive snovi, nečistosti, pokvarjeni žolč itd.
2. po neprebavah, ako je kdo zavžil trde, mastne, težko prebavljive stvari, kterih želodec ne more prekuhati, torej pri napenjanju, napihavanju trebušja, koliki in enakih bolestit;
3. pri napihavanju sploh, ako to izhaja iz neprebavljanih jedil, sedečega življa, hipochondrije ali obstrukcij;
4. pri perpicu ali zaprtmu želodcu, ako to izhaja iz obstrukcij drobvoja;
5. pri zlatenici izviraajoči iz trdoh ali enakih jetrinih bolestit;
6. pri oteklinah in trdohah trebušjega drobvoja, t. j.: jeter, vranice, obisti, ložesen, pečice, žleze itd.

Pisma najnovjših časov potrjujejo, da so tudi preservativno sredstvo proti koleri.

J. C. Redlinger v Augsburgu.

Za avstrijsko-ogersko monarhijo naročila sprejema edino in sama komisjska kupčija

A. FRIEDMANN-A na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26. (12)

Steklca s podukom 25 kr.